

מסורת הש"ס

(א) שבת ח: לעיל ט. לקמן
(ב) פה: פז. וקא: (ג) [לקמן
פה: כתובות נז.], (ג) [ז"ל
זכר וכו"ל לקמן פג:],
(ד) [לקמן פג:], (ה) שם,
(ו) [שם], (ז) שבת קכג,
(ח) כלאים פ"א מ"ט שבת נ:
(ט) בזכריות שם:
העליות ומצער את
התחתיות],

הגהות הב"ח

(א) תוֹם ד"ה עוֹלִין וכו'
 לטעמא דר' יוחנן דמשום
 וכו' להשתמש שם לא כנ"ל
 וזאת ו' נמחק: (ב) ד"ה
 בנשיות דרבנן בפרק כ"ד
 ג"צ דף פו: (ג) ד"ה כותל
 וכו' דמון ד' אמות מיהא
 שרי: (ד) ד"ה הטומא וכו'
 ואי בקטיה לענין וכו' אמי
 לאפרושי מן:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

ישראל ויחנן אמר אם יש
בכולנו ד' ויש עליו פירות,
יבטל בני אדם מהצד ו
אנו לא נאכל ונאכלנו שם.
אמר אין זה אלא אפי' א'
אנו נאכל ונאכלנו שם. ויבטל
ישראל ויחנן לשעמיה, דאמר
מקום שבו א' על ד'
מותר לבני ישראל ויהיה
לעלוי, ולבני רשות החיזי לבתן
עליו. וכלבד שלא יחילפו
זה מזה. ואמרניו וכל
רב לית ליה אה דר'
ויחנן. לעולם אית לי
אית ליה אית לרב אה
מבדן ברשות דאורייתא
ברשות חסידיו ורשות
הרבים, אבל שיעור
ורבנן כגון זה הכולל
חכמים (סברין) ויש
לשונות שיש חילוק
במחשבותיהם ויחנן
אמר שיהיה שם אפי' כמלא
מימא. והוא רב נחמן כותל
שבינין שיש חצירות אחד
ועצרו אחד ד', ויצרו אחד
שוה לאחד ונתנאן אותו

חלון פרק שביעי עירובין

מעלות. מחזירין לראשו והוא הדין דמורידין דמקום פטור הוא ובטלי
 להקל: **מקום שאין בו ד'** רוחב ועומד צ"ן רה"י ואילו היה רוחב ד'
 נקרא רשות לעצמו והוא כרמליית ואסור לכאן ולכאן אבל

ורבי יוחנן אמר * אלו מעלין מכאן ואוכלין
ואלו מעלין מכאן ואוכלין תנן אלו עולין
מכאן ואוכלין ואלו עולין מכאן ואוכלין
עולין אין מעלין לא הכי קאמר יש בו
ארבעה על ארבעה עולין אין מעלין לא
אין בו ארבעה על ארבעה מעלין נמי
ואודא רבי יוחנן למעמיה ^א דכי אתא רב
יימי אמר רבי יוחנן מקום שאין בו ארבעה
ל ארבעה מותר לבני רשות הרבים ולבני
רשות היחיד לכתף עליו ובלבד שלא יחליפו
ורב לית ליה דרב דימי אי ברשויות דאורייתא
הכי נמי הכא במאי עסקינן ברשויות דרבנן
^ב וחכמים עשו חיזוק לדבריהם יותר משל
תורה אמר רבה ^א (אמר) רב הונא אמר
רב נחמן ^א : כותל שבין שתי חצירות צידו
אחד גבוה עשרה טפחים וצידו אחד שוה
לארץ נותנין אותו לזה ששוה לארץ משום
דהוה ליה לזה תשמישו בנחת ולזה תשמישו
^ב בקשה וכל לזה בנחת ולזה בקשה נותנין
אותו לזה שתשמישו בנחת ^א אמר רב שזיבי
אמר רב נחמן ^א חריץ שבין שתי חצירות
צידו אחד עמוק עשרה וצידו אחד שוה
לארץ נותנין אותו לזה ששוה לארץ משום
דהוה ליה לזה תשמישו בנחת ולזה תשמישו
בקשה וכו' וצריכי דאי אשמעינן כותל
משום דבגובהא משתמי אינשי אבל
חריץ בעומקא לא משתמי אינשי
אימא לא ואי אשמעינן בחריץ משום
דלא בעייתא תשמישתא אבל כותל
דבעיתא תשמישתא אימא לא צריכא
בא למעטו אם יש במיעוטו ארבעה מותר
להשתמש בכל הכותל כולו ואם לאו
אין משתמש אלא כנגד המיעוט ^ה מה
נפשך אי אהני מעוטא בכוליה כותל
לישתמש אי לא אהני אפילו כנגד המיעוט
נמי לא אמר רבינא ^י כגון שעקר חוליא
מראשו אמר רב יחיאל ^י כפה ספל ממעט
ואמאי דבר הניטל בשבת הוא ודבר הניטל
בשבת אינו ממעט לא צריכא דחבריה
בארעא וכי חבריה בארעא מאי הוי והא
תניא ^ה פגה שהטמינה בתבן וחררה
שהטמינה בגחלים אם מגולה מקצתה
נטלת בשבת הכא במאי עסקינן דאית ליה
אוגניים וכי אית ליה אוגניים מאי הוי והתנין
^ה הטומן לפת וצנן תחת הגפן בזמן
שמקצת

ואתחמול בגמלים ועשתי כבו ומ"מ מוקפין הן. אכל לא כבו לא דמחוק
שנהפכים מכזה את ה"התחמנות ומצביר את העלינות כדאמרין
דאיהו אהו מוזי עפר ממקומו ודומה לחופר: **הטומ:** להאניע: כעין
ספלים שלנו דעשתי אהו אהוניה.

מקצת
מוספת קאמר דאין צריך לעשר הואיל והיו מתוקנים מקודם לכן

עז.

ו א מ"י פ"ג מהל'
עירובין הלכה ד'
טו"ש"ע ס' שעב סעיף ו:
ז ב שם ובס' שמו סעיף
א:

ח א מיי שם הלי טו שט
 ש"ע שם שם ס"י שעצ
 סעקי: ו
 ז ד מיי שם טוש"ע שם
 סעקי יח:
 י ה מיי שם הלכ"ט
 טוש"ע שם סעקי ט:
 יא ו מיי שם טוש"ע שם
 סעקי ח:
 יב ז מיי שם הלי יג
 טוש"ע שם סעקי י:
 ח [מיי] פכ"ה מהל' שבת
 הלי טו]:

יבינו חננאל

[illegible]

יה למנקט תרומה דגבי מחובר ותלוש
 אין תורמין מן התלוש על המחבר
 תרומה על פירות מחוברין ואור"י
 יתלחוחית הקרקע כעין שאנו רואין
 פילו כשמונחים בחלון ועל אותה
 נטיעה עושה חושש משום כולם:
 מקאת